

Fiskirannsóknarstovan

**Fundur í ráðgevandi nevdini (ACFM) hjá Altjóða
Havrannsóknarstovninum (ICES) í mai/juni 2000**

**Stutt yvirlit yvir niðurstøður og tilmæli viðvíkjandi fiskastovnum av
áhuga fyri Føroyar - saman við nøkrum viðmerkingum/ískoytum**

Jákup Reinert, Fiskirannsóknarstovan

Niðurstøður

Toskur á Landgrunninum: Royndin eigur at minkast, so at veiðutrýstið verður meira hóskandi; hetta vil svara til eina veiðu í 2001 upp á minni enn 16 tús. tons.

Toskur á Føroyabanka: Royndin eigur ikki at fara upp um árliga støðið í 1996-99.

Hýsa undir Føroyum: Royndin eigur at haldast á einum hóskandi støði svarandi til, at veiðan í 2001 ikki má fara upp um 22 tús. tons.

Upsi undir Føroyum: Ein ætlan má gerast fyri at fáa gýtingarstovnin at koma fyri seg aftur. Hetta kann ikki gerast upp á fá ár, men royndin eigur at minkast sum skjótast, so at veiðutrýstið fer niður á hóskandi støði svarandi til eina veiðu í 2001 undir 17 tús. tons; umframt eiga onnur tiltøk at verða sett í verk.

Stóri kongafiskur undir Føroyum, Íslandi og Eysturgrønlandi: Eingin beinleiðis veiða eigur at vera undir Eysturgrønlandi; á hinum leiðunum eigur royndin ikki at vera økt í mun til ta í 1999.

Trantkongafiskur undir Føroyum, Íslandi og Eysturgrønlandi: Royndin í øllum økinum eigur at minkast við 25 prosentum.

Kongafiskur í Irmingerhavinum: Veiðan í 2001 eigur at verða minni enn 85 tús. tons.

Svartkalvi undir Føroyum, Íslandi og Eysturgrønlandi: Veiðan í øllum økinum eigur ikki at fara upp um 20 tús. tons um árið.

Norðhavssild: Verandi veiðuavtala millum strandalondini eigur at halda fram svarandi til eina veiðu í 2001 upp á 753 tús. tons.

Svartkjaftur: Veiðan í 2001 má í mesta lagi verða 628 tús. tons.

Toskur í Barentshavinum: Ráðgevingin frá í fjør verður endurtikin, tvs. um gýtingarstovnurin skal fáast upp á eitt hóskandi støði í 2001, so má veiðan í 2000 ikki fara upp um 110 tús tons. Um bíðað verður við hesum til 2003, so má veiðan í 2000 ikki fara upp um 260 tús. tons.

Blálonga: Eingin beinleiðis fiskiskapur eigur at vera fyribils, og hjáveiðan í øðrum fiskiskapi eigur at minkast.

Longa: Samanlagda royndin á øllum leiðum eigur at minkast við 30 prosentum.

Brosma: Samanlagda royndin á øllum leiðum eigur at minkast við 30 prosentum.

Langasporl: Samanlagda royndin á leiðunum vestan fyri Bretland, á Hattonbanka og norður til Føroyar eigur at minkast við 50 prosentum.

Stinglaksur: Samanlagda royndin á leiðunum vestan fyri Bretland, á Hattonbanka og norður til Føroyar eigur at minkast við 50 prosentum.

Gulllaksur og fiskar á djúpum vatni sum t.d. búrfiskur: Fiskiskapur eftir tílkum sløgum má fara varliga fram, og royndin eigur at minkast beinanvegin, um fiskiskapurin ikki er burðardyggur.

Inngangur

ICES er ráðgevandi stovnur hjá strandalondum og millumlanda felagsskapum. Nakrir fyrispurningar eru standandi ár undan ári, serliga at meta um støðuna í teimum ymisku stovnunum, hvussu teir verða troyttir og geva útlit fyri veiðu og stovnsstøddum. Umframt fær ICES serfyrispurningar. Til dømis skal ICES fyri stovnarnar av toski, hýsu og upsa undir Føroyum meta um, hvussu stórt veiðutrýst tillutaða talið á fiskidøgum mest sannlíkt vil elva til, og samanbera hetta við tey lívfrøðiligu referansuvirðini.

Nøkur ofta nýtt hugtøk: *Veiðutrýst* er eitt mál fyri, hvussu nógvir fiskar í tali verða fiskaðir um árið burtur úr stovninum; í hesi frágreiðing er veiðutrýstið eisini givið upp sum prosent. *Tilgongd* er nøgdin av fiski av einum ávísnum stovni í tali, tá fiskurin er so gamal, at hann vanliga byrjar at vísa seg í fiskiskapinum; fyri tosk og hýsu undir Føroyum er tað talið av 2-ára gomlum fiski. *Gýtingarstovnur* er nøgdin av fiski í einum stovni, ið er gýtingarførur; í hesi frágreiðing verður hann givin upp í vekt (tons). *Veiða* og *landing* er nøgd av fiski í vekt, ið verður veidd/landað; uppií veiðu er eisini fiskur, ið verður blakaður útaftur ella á annan hátt ikki verður avreiddur, og tískil ikki er at finna í hagtølum. *Roynd* (eisini nevnd veiðuorka) er eitt mál fyri, hvussu hart verður fiskað, t.d. tal á fiskidøgum, troltínum, húkum, snellum og gørnum.

Ráðgevingin hjá ICES tekur støði í sonevndu fyrivarnismeginregluni. Í stuttum verður hetta gjørt á tann hátt, at tað fyri hvønn stovn eru skotin upp nøkur sonevnd fyrivarnis referansuvirði (“Precautionary Reference Points”) viðvíkjandi stødd á gýtingarstovni (t.e. B_{pa}) og stødd á veiðutrýsti (t.e. F_{pa}). Í høvuðsheitunum eru tey funnin við støði í referansuvirðum, ið hava verið nýtt áður, og so er lagt upp fyri óvissum í hesum virðum. T.d. ber til at vísa, at um gýtingarstovnurin fer niður um eitt ávíst minstavirði, so eru móguleikarnir smáir fyri at fáa góða tilgongd til stovnin. Stovnurin eigur tí at vera størri enn hetta virðið, ið nevnist B_{lim} . Til ber eisini at finna, nær veiðutrýstið er vorðið so stórt (F_{lim}), at stovnurin vil minka niður um B_{lim} . Av tí at óvissur eru í metingunum av stovnsstøddum og veiðutrýsti, so er skilabest at leggja upp fyri hesum óvissum. Hvussu nógv, ið eigur at verða lagt aftrat, velst um, hvussu stóra óvissu ein torir at liva við. Hetta eiga teir stýrandi myndugleikarnir at gera av, men ICES skjýtur tó nøkur vegleiðandi virði upp. Høvuðs-sjónarmiðið er, at ein og hvør stýring av fiskiskapi skal vera so, at gýtingarstovnurin heldur seg oman fyri nevnda B_{pa} , og at veiðutrýstið verður hildið niðan fyri F_{pa} .

Fyri stovnar, har eingin verulig stovnsmeting er gjørd, eru fyrivarnis referansuvirði skotin upp við støði í tíðarserium av veiðu upp á roynd (U), ið sum kunnugt eru eitt mál fyri stovnsstødd. Referansuvirðið U_{pa} fyri stovnsstødd verður roknað sum 50% av tí hægsta virðinum, U_{max} (í ávísnum fòrum tó sum 60% av U_{max}). Veiðan upp á roynd eigur tí ikki at fara niður um U_{pa} .

Bert um ein stovnur lýkur nevndu treytir, verður hann sagdur at vera innan fyri lívfrøðiliga tryggjar karmar.

Gjørt skal verða vart við, at endaliga tilmælið frá ICES ikki verður liðugt skrivað fyrr enn um einar tvær vikur. Tískil kunnu onkrar smávegis villur vera bæði í hesi frágreiðing og í fyribilstilmælinum frá ICES.

Toskur á Landgrunninum. Sambært teimum uppskotnu lívfrøðiligu referansuvirðunum verður stovnurin troyttur uttan fyri lívfrøðiliga tryggjar karmar. Gýtingarstovnurin er tó mettur at vera oman fyri B_{pa} upp á 40 tús. tons, men veiðutrýstið í 1999 er oman fyri F_{pa} upp á 0.35 (27%). Orsøkin til, at gýtingarstovnurin fyrst í nítíárunum minkaði niður í tað minsta, vit hava sæð, var ov høgt veiðutrýst saman við at árgangirnir frá 1984-91 vóru smáir. 1992- og serliga 1993-árgangirnir eru væl yvir miðal, og teir fingu gýtingarstovnin at vaksa munandi árin 1994-1996/97 (saman við einum hóskaði lítlum veiðutrýsti). Veiðutrýstið tvífaldaðist frá 1995 til 1996, og hevur verið ov høgt síðani. Hetta fekk gýtingarstovnin at minka við meiri enn 30% frá 1997 til 1998 og aftur við um 20% frá 1998 til 1999. Hóast veiðutrýstið enn er ov høgt, so vil 1997-árgangur, ið er mettur at vera yvir miðal, klára at halda gýtingarstovninum oman fyri tað uppskotna B_{pa} næstu fáu árin (um veiðutrýstið ikki hækkar aftur).

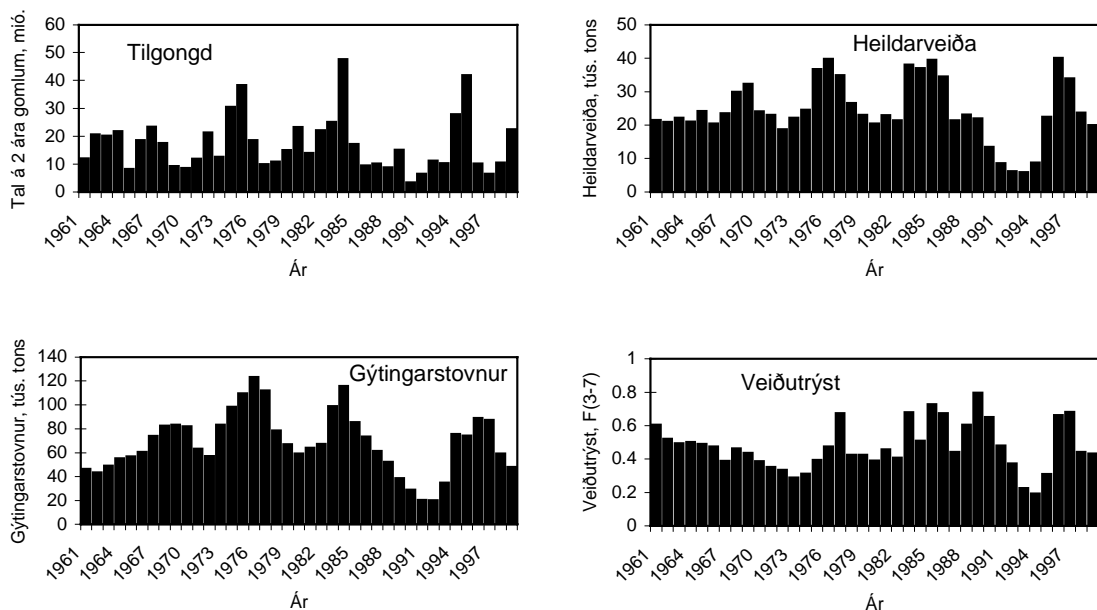
ICES mælir til at minka royndina, so at veiðutrýstið fer niður um F_{pa} . Hetta vil svara til landingar í 2001 upp á minni enn 16 tús. tons.

Verandi skipan í Føroyum við stongdum leiðum og einum ávísam tali á fiskidøgum hjá flotanum er ætlað at virka so, at veiðutrýstið á tosk í miðal liggur um 0.45 (33%). Hetta heldur ICES ikki vera í tráð við fyrivarnismeginregluna, ið sigur, at veiðutrýstið ikki skal fara upp um F_{pa} upp á 0.35 (27%).

Víðari verður sagt, at um hugt verður at veiðutrýstinum seinasu árin, so eru sannlíkindini stór fyri, at veiðutrýstið fer at halda sær oman fyri F_{pa} .

Mælt verður til at fylgja væl við í, hvussu dagaskipanin roynist – serstakliga at kanna møguligar broytingar í ávikavist fiskievnunum hjá flotanum og hvørji sløg, ið roynt verður eftir.

Av tí at toskur verður fiskaður í blandaðum fiskiskapi saman við hýsu og upsa, so mugu reguleringar viðvíkjandi toski taka hædd fyri møguligum reguleringum av hinum fiskastovnunum eisini. Her verður serliga hugsað um upsa.

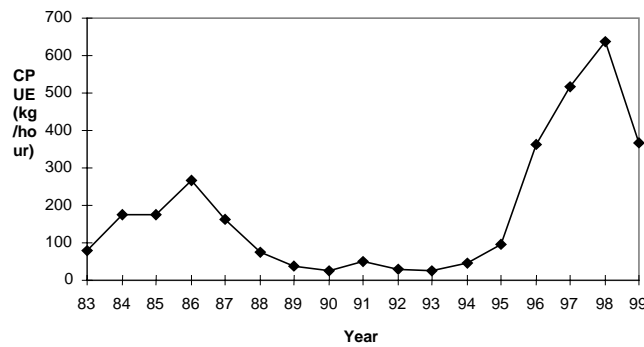
Mynd 1. Stovnsmetingar 2000 av toski á Landgrunninum.

Toskur á Føroyabanka. Tað ber í løtuni ikki til neyvt at meta um stovnsstøddina á Føroyabanka, men framstig eru gjørd í seinastuni fyri at bøta um hetta. Stovnurin er tó eftir øllum at døma yvir miðal. Hetta sæst m.a. á landingunum av Føroyabanka og á veiðu upp á roynd frá yvirlitstrolingunum við Magnusi Heinasyni, ið tó eisini benda á, at stovnurin er í minking aftur (mynd 2).

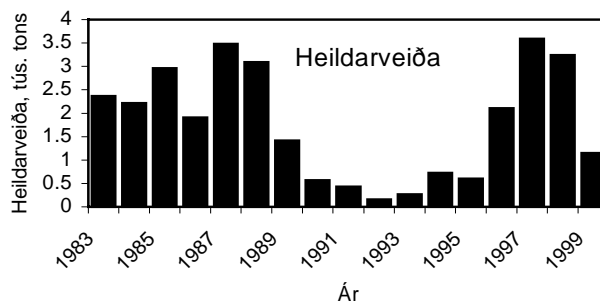
Í tráð við ráðgevingina seinasta ár mælir ICES til, at royndin ikki fer upp um árliga støðið í 1996-99.

Gjørt varð vart við, at tað er ivasamt, um veiðutølini í seinastuni eru røtt, serliga tí tað nú er vorðið loyvt at fiska á Bankanum og á Landgrunninum á sama túri. Hetta kann oyðileggja tey søguliga góðu veiðutølini fyri Føroyaøkið. Av tí at toskastovnarnir á Landgrunninum og á Føroyabanka eru ymiskir, so er tað alt avgerandi, at veiðutølini frá teimum báðum økjunum ikki koma í bland, tí annars verður tað ómøguligt at gera neyvar stovnsmetingar og tilmæli fyri teir báðar toskastovnarnar. Mælt verður *tískil til, at uppgerðin av veiðutølum fæst í rætt lag.*

Toskur á Fb

Yvirlitstroling við Magnusi Heinasyni

Mynd 2. Stovnsmetingar 2000 av toski á Føroyabanka.

Hýsa undir Føroyum. Stovnurin er í lýtuni mettur at vera innan fyri lívfrøðiliga tryggjar karmar. Gýtingarstovnurin er mettur at vera væl oman fyri B_{pa} upp á 55 tús. tons, og veiðutrýstið niðan fyri F_{pa} upp á 0.25 (20%). Orsøkin til, at gýtingarstovnurin er so væl fyri er, at tann framúr góði 1993- og tann væl yvir miðal góði 1994-árgangurin eru inni í stovninum. Árgangirnir 1995-98 eru mettir at vera smáir, og gýtingarstovnurin vil tí minka men tó halda sær oman fyri B_{pa} næstu fáu árin.

ICES mælir til, at veiðutrýstið í 2001 ikki verður økt upp um F_{pa} . Hetta svarar til, at veiðan ikki má fara upp um 22 tús. tons.

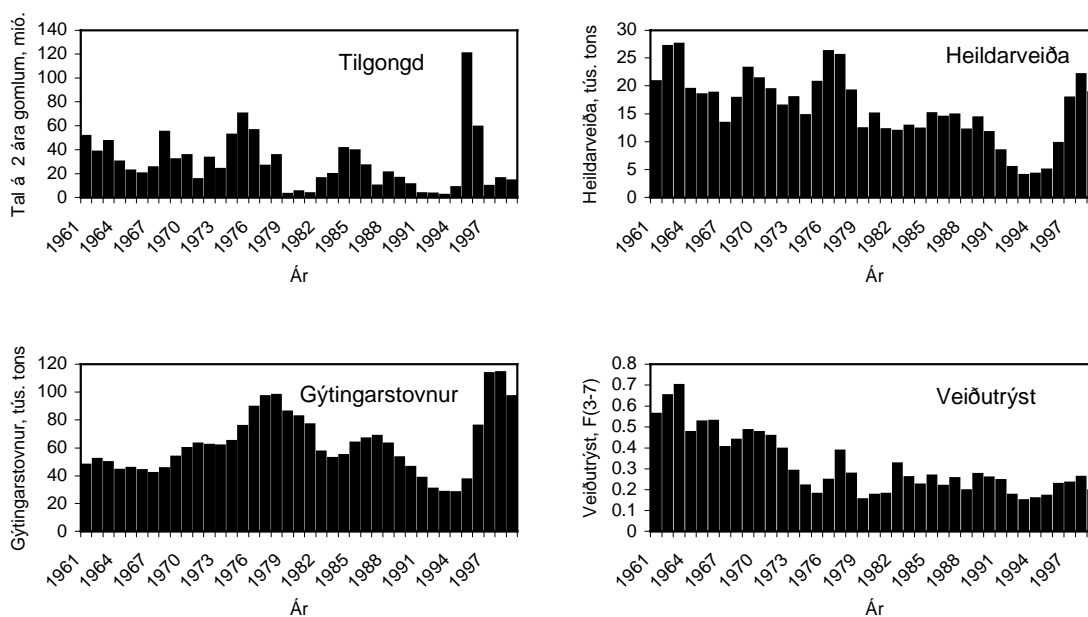
Verandi skipan í Føroyum við stongdum leiðum og einum ávísam tali á fiskidøgum hjá flotanum er ætlað at virka so, at veiðutrýstið á hýsu í miðal liggur um 0.45 (33%). Hetta heldur ICES ikki vera í tráð við fyrivarnismeginregluna, ið sigur, at veiðutrýstið ikki skal fara upp um F_{pa} upp á 0.25 (20%), og at um veiðutrýstið fer upp um F_{lim} upp á 0.40 (30%), so fer gýtingarstovnurin at gerast minni enn lívfrøðiliga forsvarligt.

Um royndin ikki verður økt, so eru stór sannlíkindi fyri, at veiðutrýstið í 2001 ikki fer upp um $F_{pa} = 0.25$ (20%) í 1999/2000.

Av tí at árgangirnir 1995-98 tykjast undir miðal, so eru útlitini fyri gýtingarstovnin upp á sikt helst ikki so góð (veldst um, hvussu tilgongdin fer at verða eftir hetta).

Mælt verður til at fylgja væl við í, hvussu dagaskipanin roynist – serstakliga at kanna møguligar broytingar í ávikavist fiskievnunum hjá flotanum og hvørji sløg, ið roynt verður eftir.

Av tí at hýsa verður fiskað í blandaðum fiskiskapi saman við toski og upsa, so mugu reguleringar viðvíkjandi hýsu taka hædd fyri møguligum reguleringum av hinum fiskastovnunum eisini. Her verður serliga hugsað um tað vánaligu støðuna hjá upsanum.

Mynd 3. Stovnsmetingar 2000 av hýsu undir Føroyum

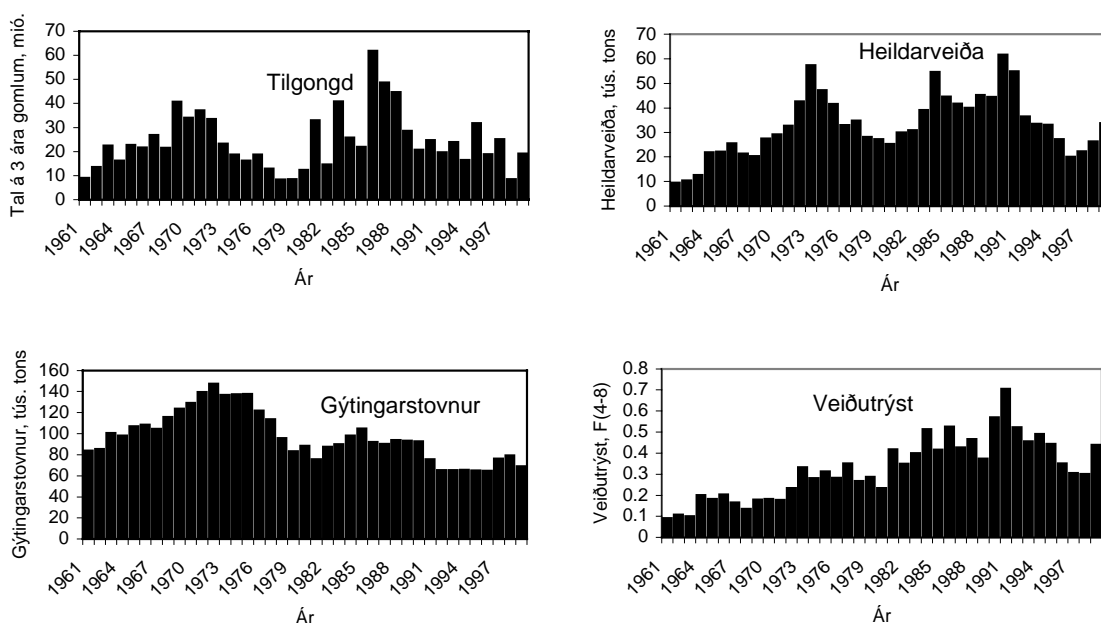
Upsi undir Føroyum. Stovnurin er mettur at vera uttan fyri lívfrøðiliga tryggjar karmar bæði viðvíkjandi stovnsstødd og veiðutrýsti. Hóast góða tilgongd í áttatiárunum, minkaði gýtingarstovnurin nógv vegna ov høgt veiðutrýst, og er í verandi stovnsmeting (69 tús. tons) bert lítið størri enn í 1996, tá hann varð mettur til 65 tús. tons, ið er tað minsta, vit vita um. Veiðutrýstið var í hæddini í 1991 (0.71 = 47%) og er enn sera høgt (0.44 = 33%) og væl omanfyri F_{pa} upp á 0.28 (22%) og enn tá oman fyri F_{lim} upp á 0.40 (30%). Um tann lutfalsliga líftla tilgongdin í nítiárunum heldur fram, vil stovnurin væntandi minka enn meira, og fiskiskapurin vil framhaldandi ikki vera burðardyggur.

ICES mælir tí til, at ein ætlan verður gjørd fyri at fáa stovnin at koma fyri seg aftur. Hetta kann ikki gerst upp á fá ár, men royndin eigur í 2001 at verða minkað so nógv, at veiðutrýstið fer væl niður um $F_{pa} = 0.28$, svarandi til eina veiðu undir 17 tús. tons. Víðari verður sagt, at tað eigur m.a. fyribils ikki at vera loyvt at trýfalda dagatalið við at flyta á djúpari vatn at royna (her verður tó ikki hugsað um línu), og gýtingarfriðingin av upsa eigur at halda fram.

Verandi skipan í Føroyum við stongdum leiðum og einum ávísam tali á fiskidøgum hjá flotanum er ætlað at virka so, at veiðutrýstið á upsa í miðal liggur um 0.45 (33%). Hetta heldur ICES ikki vera í tráð við fyrivarnismeginregluna, ið sigur, at veiðutrýstið ikki skal fara upp um F_{pa} upp á 0.28 (22%), og at um veiðutrýstið fer upp um F_{lim} upp á 0,40 (30%), so fer gýtingarstovnurin at gerast minni enn lívfrøðiliga forsvarligt.

Við verandi roynd eru sannlíkindini stór fyri, at veiðutrýstið í 2001 og 2002 verður oman fyri $F_{pa} = 0.25$ (20%).

Mælt verður til at fylgja væl við í, hvussu dagaskipanin roynist – serstakliga at kanna møguligar broytingar í ávikavist fiskievnunum hjá flotanum og hvørji sløg, ið roynt verður eftir.

Mynd 4. Stovnsmetingar 2000 av upsa undir Føroyum

Kongafiskur undir Føroyum, Íslandi og Eysturgrønlandi. Eingin neyv stovnsmeting fyriliggur, men stovnarnir av stóra kongafiski og trantkongafiski verða báðir mettir at vera á einum lágum støði.

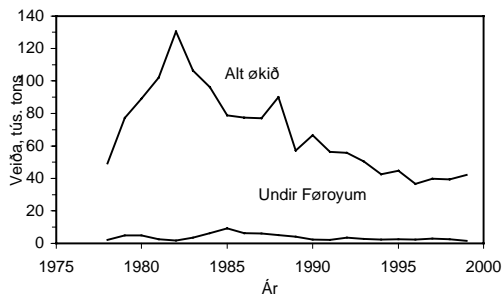
Stóri kongafiskur. Heildarveiðan í øllum økinum saman og bert undir Føroyum er víst á mynd 5. Heildarveiðan hevur minkað støðugt síðan fyrst í 1980unum, men kvinkar nú uppeftir aftur (undir Íslandi); undir Føroyum hevur veiðan verið støðug á einum lágum støði seinastu mongu árinum. Sama gongd sæst frá serium við veiðu upp á roynd frá yvirlitstrolingum undir Íslandi og undir Føroyum, meðan stóri kongafiskur at kalla er horvin undir Eysturgrønlandi sambært týskum yvirlitstrolingum har. Yvirlitstrolingarnar undir Føroyum og serliga Íslandi hava tó víst ein lítlan vøkstur í seinastuni, og tekin eru um nýggjar árgangir, ið seta til fiskiskapin í Íslandi. Tann parturin av stovninum, ið er undir Íslandi, er í lýtuni mettur at vera nærum innan fyri lívfrøðiliga tryggjar karmar, meðan hann verður mettur at vera uttanfyri undir Føroyum og serliga í Eysturgrønlandi.

Fyri at verja teir nýggju innkomandi árgangirnar eigur royndin at verða hildin á einum lágum støði, fyri at stovnurin kann sleppa at vaksa aftur. ICES mælir tí til, at royndin undir Føroyum og Íslandi ikki verður økt í mun til hana í 1999. Undir Eysturgrønlandi eigur eingin beinleiðis roynd at vera eftir stóra kongafiski. Eisini verður mælt til, at royndirnar at minka um hjáveiðuna av yngli og ungfiski í rækjufiskiskapinum skulu halda fram.

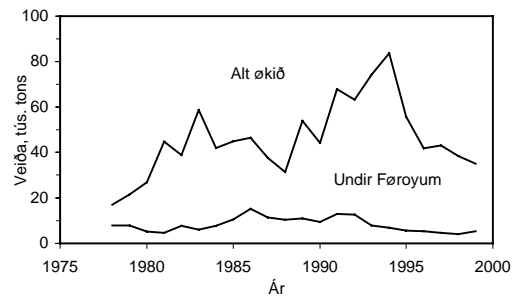
Trantkongafiskur. Heildarveiðan í øllum økinum er við fáum undantøkum vaksin síðan seinast í 1970unum, kom í hæddina í 1994, men er síðan fallin nógv (mynd 6). Eisini undir Føroyum er veiðan minkað nógv. Ongar yvirlitstrolingar eru eftir trantkongafiski, men at døma eftir veiðu upp á roynd hjá lemmatrolarum bæði undir Íslandi og Føroyum er stovnurin nógv minkaður og mettur at vera uttan fyri lívfrøðiliga tryggjar karmar. Týskar yvirlitstrolingar í Eysturgrønlandi hava víst, at sera lítið av vaknsnum trantkongafiski er har. Men, tær hava víst, at sera nógv hevur verið til av smáum trantkongafiski (25-30 cm), serliga í 1997. Nøgdin av hesum ungfiski minkaði tó nógv í 1998-99, og samstundis setti ungfiskur til trantkongafiskin í Irmingerhavinum. Óvist er, nær og um hann eisini fer at seta til undir Íslandi og Føroyum, men tað er ikki óhugsandi, tí Eysturgrønland er uppvakstrarøki hjá hesum stovni eisini.

Í samsvari við áður givna ráðgeving mælir ICES til at minka royndina í øllum økinum við 25% í mun til í fjør. Samstundis verður sagt, at royndirnar at minka um hjáveiðuna av yngli og ungfiski í rækjufiskiskapinum skulu halda fram.

Eisini verður gjørt vart við, at tað kann vera eitt samband millum okkara trantkongafisk og tann trantkongafisk, ið verður fiskaður uppi í sjónum á djúpum vatni í Irmingerhavinum, og sum líkist okkara fiski; hetta eigur at vera tikið við í styringini av fiskiskapinum.

Mynd 5. Heildarveiða av stóra kongafiski undir Føroyum, Íslandi, Eysturgrønlandi og Rockall-/Hattonbanka (alt økið) síðani 1978. Eisini er heildarveiðan undir Føroyum vist.

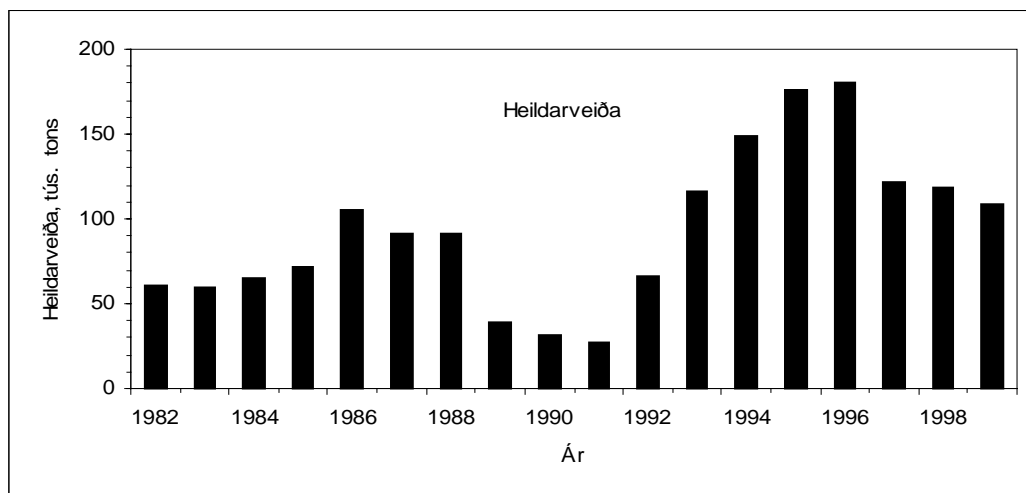

Mynd 6. Heildarveiða av trantkongafiski undir Føroyum, Íslandi, Eysturgrønlandi og Rockall-/Hattonbanka (alt økið) síðani 1978. Eisini er heildarveiðan undir Føroyum vist.

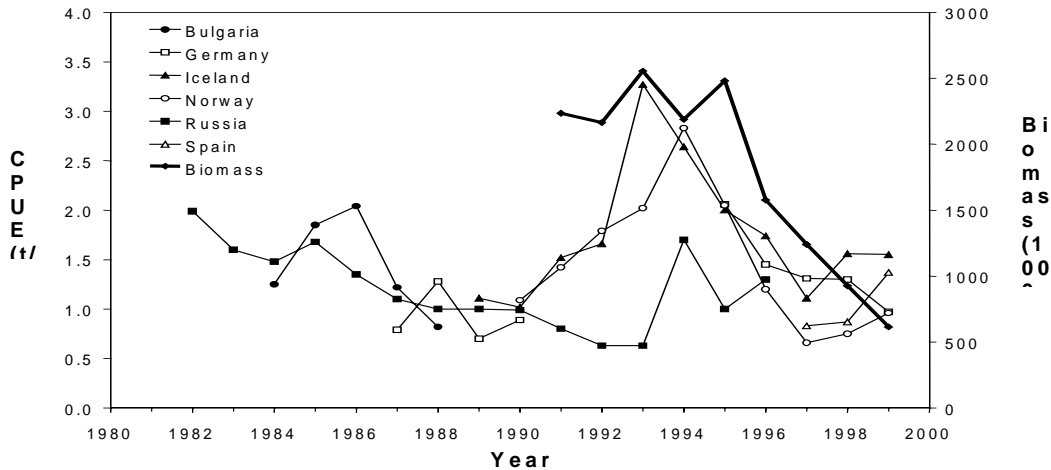
Kongafiskur í Irmingerhavinum. Heildarveiðan av trantkongafiski úr Irmingerhavinum síðan 1982 er vist á mynd 7. Stovnsuppbýtið í Irmingerhavinum er óvist, men roknað verður við tveimum ymiskum “komponentum” av trantkongafiski uppi í sjónum, ein, sum oftast grynri enn 500 m, ið altíð er uppi í sjónum, nevndur “úthavs-trantkongafiskur”, og ein djúpari enn 500 m, ið líkist trantkongafiskinum undir Føroyum, Íslandi og Eysturgrønlandi og væl kann hava samband við henda. Trupult er at gera stovnsmetingar av teimum, men bæði stovnsmetingar við ekkóloddi og veiða upp á roynd týða uppá, at báðir “komponentar” eru minkaðir nógv í níti-árunum (mynd 8); kanningar í 1999 vísu, at nøgdin av tí djúpara komponentinum er væl minni enn av tí grynra.

Í tráð við tað, ið sagt er omanfyri, og havandi í huga, at kongafiskur veksur og kynsbúnast seint, metir ICES, at veiðan í 2001 eigur at vera minni enn 85 tús. tons, ið er 75% av miðalveiðuni í 1997-1999. Av tí at størsti parturin av heildarveiðuni seinastu árin hevur verið av tí djúpara komponentinum (í 1998 eini 75%), mælir ICES til, at veiðan av hesum verður í mesta lagi 25 tús. tons, meðan í mesta lagi 60 tús. tons kunnu veiðast av tí grynra komponentinum.

Eisini verður gjørt vart við, at tað kann vera eitt samband millum trantkongafiskin undir Føroyum, Íslandi og Eysturgrønlandi og tann djúpara komponentin í Irmingerhavinum; hetta eigur at vera tikið við í stýringini av fiskiskapinum.

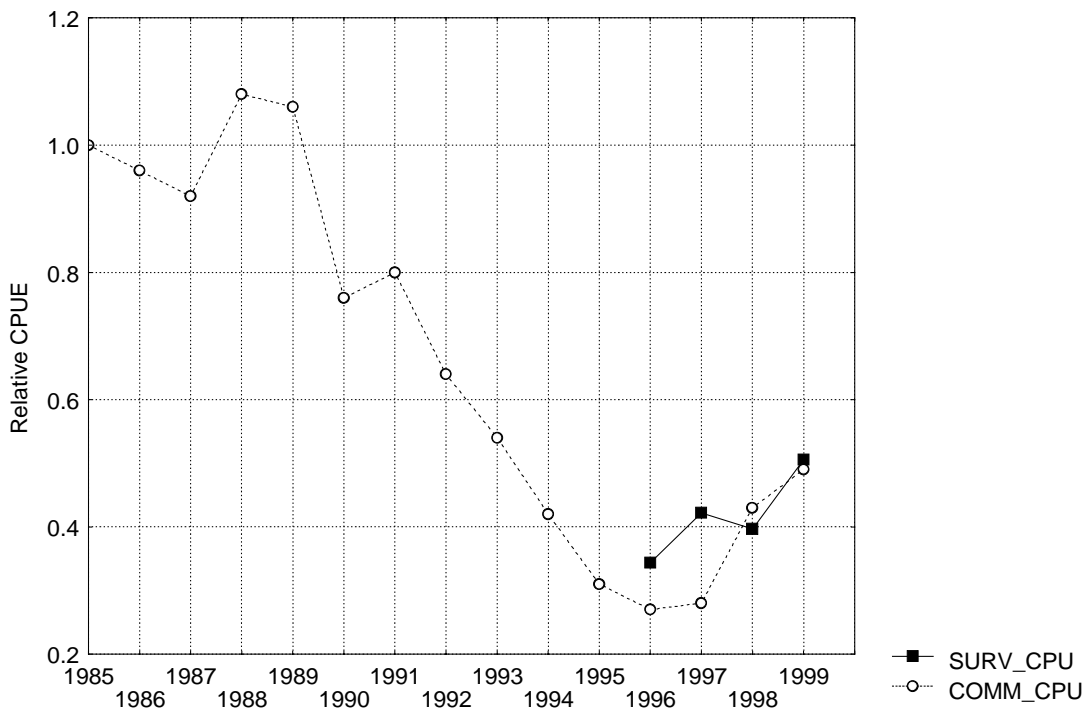

Mynd 7. Heildarveiða av trantkongafiski í Irmingerhavinum síðan 1982.

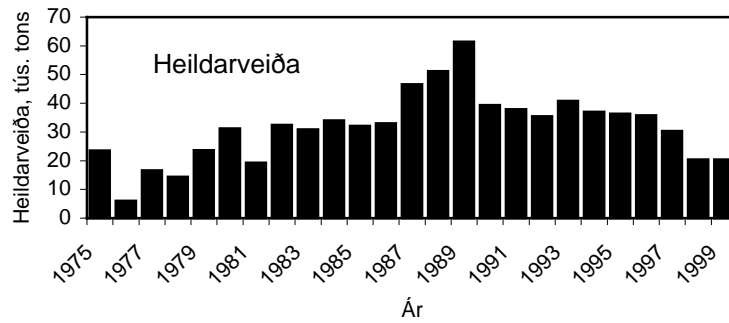

Mynd 8. Veiða upp á roynd fyrri ymsar flotar í Irmingerhavinum. Eisini eru úrslit av ekkókanningum víst (Biomass).

Svartkalvi undir Føroyum, Íslandi og Eysturgrønlandi. Ikki er møgult í lýtuni at gera neyvar stovnsmetingar av svartkalva, men veiða upp á roynd frá bæði trolarum og fiskirannsóknarskipi (mynd 9a) vísa, at stovnurin er á einum lágum støði, og at hann er vaksin nakað aftur síðan 1996. Við at samanbera hetta við veiðuna seinastu árin (mynd 9b) *metir ICES*, at ein veiða minni enn 20 tús. tons um árið tykist burðardygg, og er hetta teirra tilmæli fyrri alt økið.

Mynd 9a. Veiða upp á roynd undir Íslandi hjá trolarum (o) og fiskirannsóknarskipi (■)

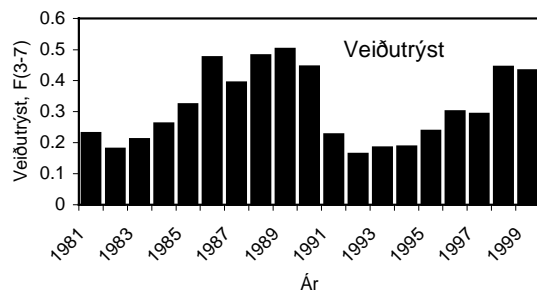
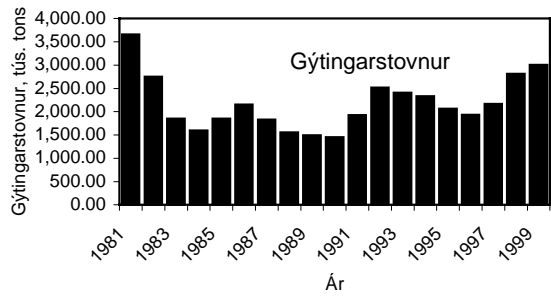
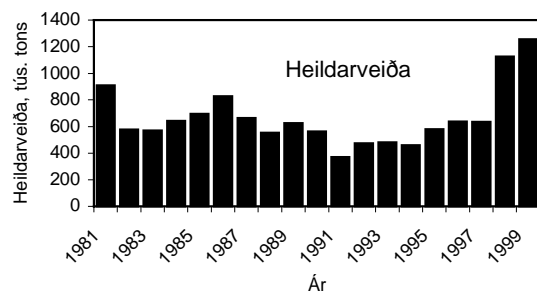
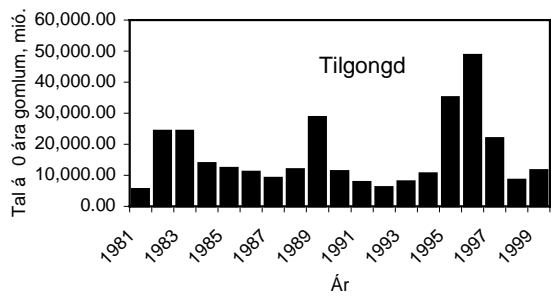

Mynd 9b. Heildarveiða av svartkalva undan Føroyum, Íslandi og Eysturgrønlandi síðan 1975.

Svartkjaftur. Stovnurin verður mettur at vera troyttur uttan fyri lívfrøðiliga tryggjar karmar. Gýtingarstovnurin er mettur oman fyri $B_{pa} = 2.25$ mió. tons, men veiðutrýstið vaks sera nógv í 1998 og 1999 til uml. 0.44 (33%), ið er væl oman fyri tað uppskotna F_{pa} upp á 0.32 (25%). Úrslitið av hesum var, at veiðan í 1998 og 1999 var næstan tvær reisir so stór sum tilmælt TAC (650 tús. tons).

Fyri at gýtingarstovnurin í 2002 ikki skal fara undir B_{pa} , mælir ICES til, at veiðutrýstið í 2001 skal verða minni enn 0.28 (22%). Hetta vil svara til eina veiðu í 2001 upp á ikki meiri enn 628 tús. tons.

Viðmerkt verður, at stovnsmetingin er óviss, og at ein stór orsök til hetta er, at nógv lond als ikki taka lívfrøðiligar prøvar av veiðu teirra, og at yvirhøvur er prøvatakingin ikki nøktandi.

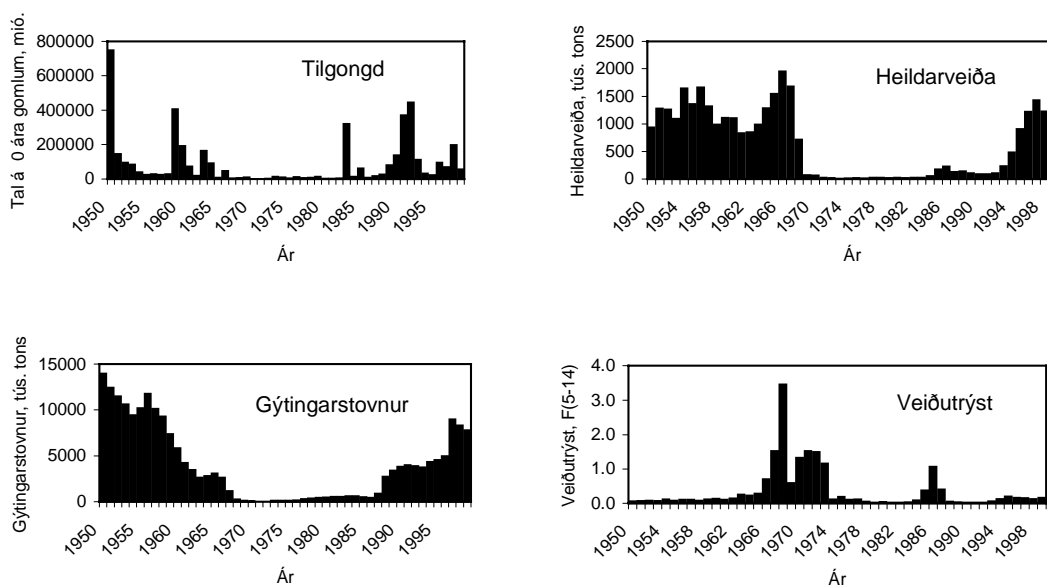

Mynd10. Stovnsmetingar 2000 av svartkjaftri.

Norðhavssild. Stovnurin verður í lötuni mettur at vera innan fyri lívfrøðiliga tryggjar karmar. Veiðutrýstið er á støði við tað av ICES uppskotna F_{pa} upp á 0.15 (13%). Tann sera góði 1992 árgangurin fekk gýtingarstovnin at vaksa upp í 9 mió. tons í 1997, men hann er síðan minkaður aftur til 6.9 mió. tons í 2000 og vil sannlíkt minka niður um B_{pa} (5.0 mió. tons) upp á stutt sikt.

Strandalondini samdust í 1999 um eina umsitingarætlan fyri henda stovn frá 2001, ið gongur út upp á at halda gýtingarstovninum oman fyri 2.5 mió. tons (B_{lim}). Veiðan skal stýrast við TAC ásetan, so at veiðutrýstið ikki verður hægri enn 0.125 (11%), samanbórið við, at ICES mælir til eitt F_{pa} upp á 0.15 (13%). Ætlanin skal endurskoðast, tá ICES kemur við nýggjari ráðgeving, og fellur gýtingarstovnurin undir 5 mió. tons (B_{pa}), skal veiðutrýstið tilpassast fyri at tryggja, at gýtingarstovnurin aftur fer upp um B_{pa} . ICES metir hesa ætlan vera í tráð við fyrivarnismeginregluna.

Mælt verður til at halda fæst við verandi stýring av veiðuni svarandi til eina veiðu í 2001 upp á ikki meiri enn 753 tús. tons.

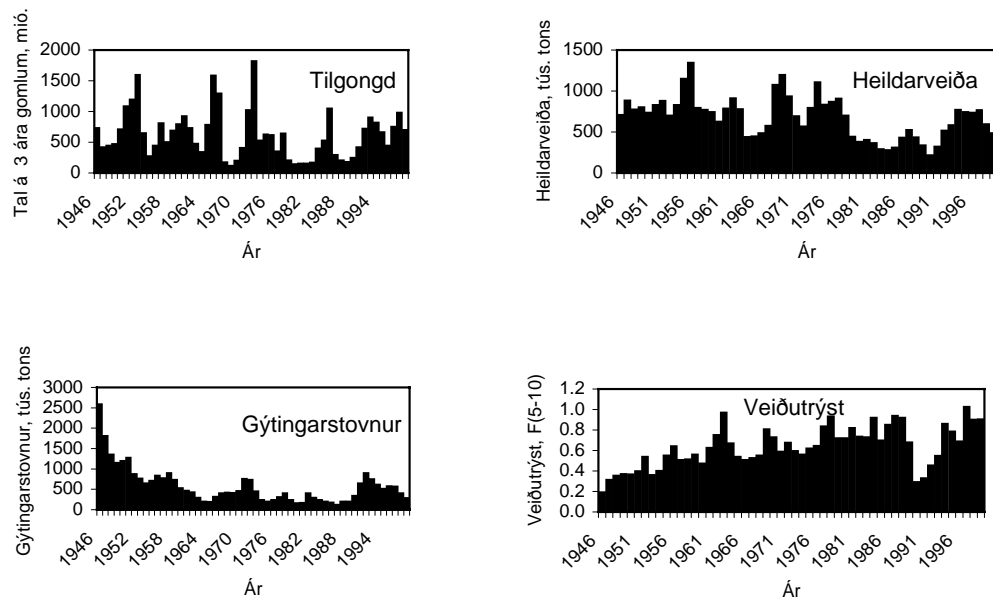
Mynd 11. Stovnsmetingar 2000 av Norðhavssild.

Toskur í Barentshavinum. Vanliga verður hesin stovnur mettur í august, og ráðgevingin hjá ICES er í november. Orsakað av tí vánaligu støðuni, sum stovnurin í 1999 varð mettur at vera í, bóðu teir russisku og norsku myndugleikarnir ICES gera eina stovnsmeting aftrat í mai 2000 við teimum nýggjastu úrslitunum frá kanningum v.m.

Tann nýggja stovnsmetingin staðfesti, at stovnurin er uttan fyri lívfrøðiliga tryggjar karmar. Veidutrýstið seinastu 3 árin hevur verið millum tey hægstu, ið nakrantíð eru sædd fyrri hendan stovnin, oman fyri F_{lim} og ikki burðardygt. Gýtingarstovnurin fór niður um B_{pa} (500 tús. tons) í 1998 og er minkaður enn meira í 1999 og 2000.

Av tí at verandi stovnsmeting er í tráð við ta frá 1999 (heldur daprari), endurtekur ICES sína ráðgeving frá í fjør: Um gýtingarstovnurin skal kunna vaksa upp um B_{pa} í 2001, má veiðutrýstið minka niður um 0.13 (11%) svarandi til eina veiðu upp á minni enn 110 tús. tons í 2000. Um 2003 verður sett sum mál fyri, at gýtingarstovnurin skal verða komin upp um B_{pa} , so skal veiðan í 2000 vera undir 260 tús. tons.

Hóast hesa ráðgeving, ásettu myndugleikarnir TAC fyri 2000 til 390 tús. tons. Mett veiða 6 teir fyrstu mánaðimar av 2000 er umleið 200 tús. tons. Niðurstøðan hjá ICES er tí, at tað ikki er møguligt at fáa gýtingarstovnin upp um B_{pa} í 2001. Um tað skal eydnast í 2003, so eiga TAC'ini fyri 2001 og 2002 at verða minni, enn ráðgevingin hjá ICES var í fjør.

Mynd 12. Stovnsmetingar 2000 av toski í Barentshavinum